

31996R0745

25.4.1996

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 102/15

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 745/96

z dnia 24 kwietnia 1996 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1469/95 w sprawie środków, jakie mają być podjęte wobec niektórych beneficjentów operacji finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/95 z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie środków, jakie mają być podjęte wobec niektórych beneficjentów operacji finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 1469/95 wprowadza wspólnotowy system umożliwiający wszystkim właściwym władzom Państw Członkowskich i Komisji możliwie jak najszybszą identyfikację podmiotów gospodarczych stwarzających, w świetle uzyskanych w odniesieniu do nich doświadczeń, gdy chodzi o prawidłową realizację podejmowanych przez nich wcześniej zobowiązań, ryzyko nierzetelności w związku z procedurami przetargowymi, przyznawaniem refundacji wywozowych lub sprzedaży po obniżonych cenach produktów objętych skupem interwencyjnym; zastosowanie systemu ogranicza się do podmiotów gospodarczych, które świadomie lub w wyniku poważnego zaniedbania dopuściły się naruszenia przepisów ze szkodą dla funduszu wspólnotowych lub co do których zachodzą uzasadnione podejrzenia, że dopuściły się takich naruszeń przepisów; na tej podstawie należy ustalić, w świetle powagi wykroczenia i w zależności od tego, czy zostało ono stwierdzone, czy też zachodziło podejrzenie jego popełnienia, szereg zróżnicowanych środków, poczynając od ściślejszych kontroli, a kończąc na wykluczeniu takich podmiotów gospodarczych z udziału w określonych operacjach, podejmowanych z chwilą wykrycia ich oszukańczej działalności;

niektóre zasady, które mają być przyjęte w związku z wprowadzeniem wspomnianego systemu, mogą, w szczególności w odniesieniu do definicji nieprawidłowości zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1469/95, w odniesieniu do określania podmiotów gospodarczych w rozumieniu art. 5 tiret drugie tego rozporządzenia oraz w odniesieniu do zasad dotyczących okresu przedawnienia, dotyczyć odtąd stosownych przepisów horyzontalnych rozporządzenia Rady (WE, EURATOM) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽²⁾; w odniesieniu do dodatkowych specyfikacji, jakie należy przygotować dla przypadków uzasadnionego podejrzenia nieprawidłowości wymagającej zastosowania systemu, konieczne jest ustalenie definicji „wstępnego raportu administracyjnego lub sądowego” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1469/95; w celu ustalenia, czy nieprawidłowość została popełniona, czy też miało miejsce jej usiłowanie i czy

było to działanie świadome albo czy wynikało ono z poważnego zaniedbania, Państwa Członkowskie powinny stosować swoje odpowiednie uregulowania krajowe;

w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu bez uszczerbku dla obowiązku Państw Członkowskich dotyczącego zapobiegania i sądowego ścigania wszelkich nieprawidłowości stosowanie tego systemu powinno być ograniczone do przypadków nieprawidłowości o określonym znaczeniu; w celu możliwie jak najbardziej ujednoliconego stosowania środków podejmowanych w razie podejrzenia lub stwierdzenia nieprawidłowości należy ustalić zakres takich środków i kryteria co do czasu ich trwania;

należy przyjąć zasady regulujące treść i następstwa powiadomień dokonywanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1469/95, łącznie z przepisami dotyczącymi niezwłocznego usuwania z utrzymywanego na bieżąco zamkniętego systemu poufnej identyfikacji i powiadamiania o tym tych podmiotów gospodarczych, które nie są już w sposób uzasadniony podejrzwane o popełnienie nieprawidłowości lub w stosunku do których minął już okres stosowania środka lub środków w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1469/95;

w końcu, zgodnie z art. 5 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1469/95, konieczne jest ustalenie warunków, na jakich podmioty gospodarcze mogą uniknąć zawieszenia płatności poprzez wniesienie zabezpieczenia w przypadkach, do których nie ma zastosowania żadne z rozwiązań dotyczących wypłacania zaliczek określonych w art. 18 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ⁽³⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3403/93 ⁽⁴⁾;

informacje wymieniane, jak przewiduje to system wprowadzony rozporządzeniem (WE) nr 1469/95, dotyczą głównie osób fizycznych; w związku z tym system podlega zasadom ochrony praw podstawowych i wolności zawartym w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁵⁾ oraz *mutatis mutandis*, w przepisach ustanowionych w tym celu i dotyczących pomocy wzajemnej w kwestiach celnych i rolnych;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR),

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 14.12.1993, str. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I: Definicje

Artykuł 1

1. Do celów rozporządzenia (WE) nr 1469/95 „nieprawidłowość” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) oznacza wszelkie naruszenie przepisów prawa wspólnotowego w dziedzinach określonych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia, które to naruszenie jest wynikiem działania lub zaniedbania popełnionego przez podmiot gospodarczy, które przynosi lub może przynieść szkodę Sekcji Gwarancji EFOGR.

2. „Wstępny raport administracyjny lub sądowy” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1469/95 oznacza pierwszą ocenę na piśmie, nawet jeżeli jest to tylko ocena wewnętrzna, dokonaną przez właściwe władze administracyjne lub sądowe, wnioskujące na podstawie konkretnego stanu faktycznego, że została popełniona nieprawidłowość, świadomie lub na skutek poważnego zaniedbania, bez uszczerbku dla możliwości późniejszej rewizji takiego wniosku lub cofnięcia go na podstawie rozwoju sytuacji w trakcie postępowania administracyjnego lub sądowego.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „podmioty gospodarcze A” oznaczają podmioty gospodarcze określone w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1469/95; oraz
- b) „podmioty gospodarcze B” oznaczają podmioty gospodarcze określone w art. 1 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia.

Stosując zasady wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 1469/95, należy w każdym przypadku określić, czy dotyczy to podmiotu gospodarczego A czy podmiotu gospodarczego B.

4. Do celów art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1469/95, jak również do celów przepisów niniejszego rozporządzenia do podmiotów gospodarczych A lub podmiotów gospodarczych B, stosownie do okoliczności, zaliczane są osoby, które w rozumieniu art. 7 rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 2988/95 brały udział w popełnieniu nieprawidłowości lub, które są zobowiązane do przyjęcia odpowiedzialności za nieprawidłowość lub za zapewnienie, że nie jest ona popełniona.

5. Państwa Członkowskie stosują odpowiednie ustawodawstwa krajowe w celu ustalenia, czy doszło do popełnienia nieprawidłowości lub próby jej popełnienia w sposób świadomy lub w wyniku poważnego zaniedbania.

Rozdział II: Zakres

Artykuł 2

1. Bez uszczerbku dla obowiązku ustanowionego w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 Rady⁽¹⁾ dla Państw Członkowskich w zakresie zapobiegania i ścigania sądowego

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.

każdej nieprawidłowości rozporządzenie (WE) nr 1469/95 stosuje się jedynie w przypadkach nieprawidłowości, która dotyczy lub dotyczyłaby, w odniesieniu do jednego przypadku nieprawidłowości lub w powiązaniu z innymi nieprawidłowościami popełnionymi przez ten sam podmiot gospodarczy w okresie jednego roku, kwoty przekraczającej 100 000 ECU.

2. Okres jednego roku określony w ust. 1 rozpoczyna bieg od dnia, w którym popełniona została pierwsza nieprawidłowość.

Artykuł 3

1. Jeżeli środek podejmowany w odniesieniu do podmiotu gospodarczego A lub podmiotu gospodarczego B jest środkiem określonym w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1469/95, środek ten, poza wyjątkowymi i właściwie umotywowanymi przypadkami, stosuje się do operacji, które dany podmiot gospodarczy realizuje w którejkolwiek z dziedzin wymienionych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. Środek określony w art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1469/95 stosuje się tylko do tej samej dziedziny w rozumieniu art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia i tego samego sektora produktów, jak ten w którym wykryto nieregularność lub próbę jej popełnienia.

3. W przypadku środka określonego w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1469/95 właściwe władze Państw Członkowskich dokonują oceny każdego przypadku oddzielnie i określają dziedzinę lub dziedziny oraz odpowiednie sektory produktów, należycie uwzględniając rzeczywiste zagrożenia możliwych dalszych nieprawidłowości, w szczególności:

- etap prowadzonego dochodzenia, w zależności od tego, czy dotyczy to podmiotu gospodarczego A, czy też podmiotu gospodarczego B,
- rozmiary jego operacji w dziedzinie EFOGR,
- kwotę funduszy wspólnotowych, której dotyczy podejrzana lub stwierdzona nieprawidłowość,
- powagę nieprawidłowości, w zależności od tego, czy nastąpiła ona faktycznie, czy też dokonano jej próby świadomie lub na skutek poważnego zaniedbania.

4. Okres stosowania środka lub środków, jakie mają być podjęte, jest ustalany na podstawie kryteriów ustanowionych w ust. 3.

W odniesieniu do środka określonego w art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1469/95 okres stosowania wynosi co najmniej sześć miesięcy, z wyjątkiem właściwie umotywowanych przypadków wyjątkowych, i nie więcej niż pięć lat.

Artykuł 4

Jeżeli Komisja sama zawiera umowy, może ona zdecydować się nie brać pod uwagę żadnego wnioskodawcy, co do którego została powiadomiona przez Państwo Członkowskie, że został on sklasyfikowany jako podmiot gospodarczy A.

Podjęta w ten sposób przez Komisję decyzja o wyłączeniu podmiotu gospodarczego podlega tym samym regułom, jak mające zastosowanie do środka określonego w art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1469/95, co do którego decyzję podjęło Państwo Członkowskie. W zakresie wstępnego przesłuchania podmiotu gospodarczego Komisja stwarza mu szansę, w okresie nieprzekraczającym dwóch miesięcy, udzielenia wszelkich wyjaśnień, które uważa on za przydatne.

Rozdział III: Treść i następstwa powiadomień wzajemnych

Artykuł 5

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza właściwe władze w celu sporządzania i odbierania powiadomień w rozumieniu ust. 2. Wspomniane władze przekazują swoje powiadomienia Komisji, która z kolei przekazuje je właściwym władzom innych Państw Członkowskich.

2. Powiadomienia wymienione zgodnie z ust. 1 są poufne i obejmują następujące punkty:

- identyfikują osoby fizyczne lub prawne w rozumieniu art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, wobec których podjęty został jeden środek lub kilka środków na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1469/95, określając, czy dane podmioty gospodarcze są podmiotami A lub B,
- zawierają krótkie wskazanie konkretnego stanu faktycznego, który doprowadził do zastosowania środka(-ów), określając aktualny stan dochodzenia, w przypadku gdy nie zostało ono jeszcze zakończone,
- wyszczególniają środek(-i) podjęty(-e) przez zainteresowane Państwo Członkowskie,
- zawierają odniesienia do wszystkich powiadomień, które mogły być już ewentualnie dokonane na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1468/81 ⁽¹⁾, rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91 ⁽²⁾ lub rozporządzenia (WE) nr 1469/95.

Komisja ustala z Państwami Członkowskimi standardowy formularz powiadomień stosowany przez właściwe władze.

3. Każde powiadomienie jest sporządzane bezzwłocznie. Jest ono uzupełniane przez właściwe władze, które je sporządziły, wówczas, gdy w celu zastosowania do art. 6 Komisja lub właściwe władze innego Państwa Członkowskiego za pośrednictwem Komisji żądają dodatkowych informacji lub w przypadku konieczności powiadomienia o nowych istotnych faktach lub zmianach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 2.6.1981, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

Artykuł 6

Po otrzymaniu przez Państwo Członkowskie i Komisję powiadomienia w rozumieniu art. 5 ust. 2 podejmują one możliwie jak najszybciej decyzję w sprawie środków, jakie należy zastosować względem danego podmiotu gospodarczego lub podmiotów gospodarczych w odniesieniu do tych jego lub ich operacji, za które są one odpowiedzialne, biorąc pod uwagę kryteria ustanowione w art. 3.

Państwa Członkowskie zgodnie z art. 5 powiadamiają Komisję o krokach, jakie podjęły. Komisja informuje Państwo Członkowskie, które dokonało powiadomienia wstępnego.

Artykuł 7

1. Podmioty gospodarcze B są wyłączone z systemu identyfikacji i powiadamiania, a środki wobec nich stosowane zostają wstrzymane niezwłocznie po tym, jak pierwsza ocena określona w art. 1 ust. 2 okaże się nieuzasadniona.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie informuje Komisję, że osoba fizyczna lub prawna, której nazwisko zostało jej wcześniej przekazane na mocy art. 5 ust. 1 i która, jak się okazało w wyniku dalszego dochodzenia, nie brała udziału w nieprawidłowości, Komisja bezzwłocznie przekazuje tę informację innym Państwom Członkowskim, które z kolei niezwłocznie informują tych, którym przekazały dane osobowe na mocy rozporządzenia (WE) nr 1496/95.

Taka osoba nie jest już wówczas traktowana jak osoba uwikłana w dokonanie nieprawidłowości na podstawie pierwszego powiadomienia.

3. Każdy podmiot gospodarczy jest usuwany z systemu identyfikacji i powiadamiania na koniec okresu stosowania danego środka w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1469/95.

Rozdział IV: Uzgodnienia końcowe

Artykuł 8

1. Środek polegający na wyłączeniu określonym w art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1469/95 nie może być stosowany w odniesieniu do nieprawidłowości popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

2. Środek określony w ust. 1 może być stosowany wyłącznie w okresie czterech lat od chwili popełnienia przedmiotowej nieprawidłowości. Stosuje się również pozostałe przepisy w sprawie okresu przedawnienia zawarte w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 2988/95.

Artykuł 9

1. W przypadku gdy środek określony w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1469/95 został podjęty i nie zastosowano żadnego z ustaleń dotyczących wypłat zaliczek określonych w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, Państwa Członkowskie są upoważnione do wypłacenia zawieszonych płatności z chwilą wniesienia zabezpieczenia równego tej kwocie plus 15 %.

2. Ogłasza się przypadek zabezpieczenia na rzecz Sekcji Gwarancji EFOGR, w przypadku gdy w odniesieniu do danej operacji nieprawidłowość stwierdzono za pomocą ostatecznej decyzji administracyjnej lub sądowej w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1469/95.

Ponadto zabezpieczenie przepada wówczas, gdy zostaje stwierdzone, że zawieszona płatność nie przysługuje z powodów innych niż istnienie nieprawidłowości.

W przypadku gdy nie występuje żaden z tych powodów uzasadniających wypadek zabezpieczenia, zostaje ono bezzwłocznie zwolnione w odniesieniu do przedmiotowej operacji.

3. Przepisy rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 stosuje się do zabezpieczenia określonego w ust. 1, które jest traktowane jako zabezpieczenie z tytułu zaliczki w rozumieniu tytułu IV tego rozporządzenia.

Artykuł 10

1. Do celów rozporządzenia (WE) nr 1469/95 Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe dodatkowe kroki:

a) w celu zapewnienia dobrej wewnętrznej koordynacji współdziałania między zainteresowanymi władzami, w szczególności szybkiego dostarczania informacji władzom odpowiedzialnym za stosowanie przyjętych środków zapobiegawczych; oraz

b) w celu zapewnienia bezpośredniej i efektywnej współpracy między władzami, które uczyniły w sposób szczególnie odpowiedzialnymi za tą kwestię na mocy art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia a Komisją.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 kwietnia 1996 r.

2. Przed dniem 1 października 1996 r. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o krokach, jakie podjęły na mocy ust. 1.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie i Komisja podejmują wszelkie właściwe środki techniczne i administracyjne niezbędne dla zachowania bezpieczeństwa systemu identyfikacji i powiadamiania, przy czym każde z nich robi to w odniesieniu do tej części systemu, która go dotyczy. Celem środków jest w szczególności uniemożliwienie nieupoważnionym osobom dostępu do danych lub nośników danych, albo urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych.

2. Państwa Członkowskie i Komisja traktują system identyfikacji i powiadamiania jako system przetwarzania danych osobowych i zapewniają prawidłowe stosowanie przepisów o ochronie danych osobowych, określonych w art. 4 ust. 2 akapit piąty rozporządzenia (WE) nr 1469/95 i w dyrektywie 95/46/WE.

3. W odniesieniu do tej części systemu, która go dotyczy, każde z Państw Członkowskich i Komisja są odpowiedzialne, zgodnie z ustawodawstwami krajowymi, przepisami wykonawczymi i procedurami lub równoważnymi przepisami wspólnotowymi za szkody spowodowane wobec osoby bezprawnym wykorzystaniem danych osobowych w ramach systemu, w szczególności w przypadku gdy szkoda została spowodowana na skutek dostarczenia przez Państwo Członkowskie lub Komisję niedokładnych danych lub wprowadzenia niedokładnych danych do systemu w sposób sprzeczny z niniejszym rozporządzeniem.

4. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* obwieszczenie dotyczące wprowadzenia systemu identyfikacji i powiadamiania.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji